

man opgiver den egentlige grundlæggende model med det kommunale selvstyre. Man fjerner kommunalmagten, det sker i en anden lovgivning, men det, man i virkeligheden gør med den regionale finansiering, er, at man fjerner politikernes muligheder for at handle. Man vender tilbage til gamle dage med cigarkassesystemer.

Man har en kommunal medfinansiering af regionernes sundhedsvæsen, som man intet sted i verden har set kunne lykkes. Norges udgifter på sundhedsområdet, som man godt kan sammenligne lidt med det her, eksploderer. Er det det, man vil?

Det, vi også kommer til at se, er, at på hele det sociale område skal regionerne have så høje takster for at kunne udvikle de sociale tilbud, at vi kan risikere, at der kommer en alvorlig konkurrence fra skodtilbud på privat niveau.

Kl. 15.05

Det, vi samlet set vil kunne se, er en finansiering af regionerne, der – tror jeg – på sigt vil betyde, at det bliver politisk uinteressant at stille op til regionsrådet. Derfor støtter vi ikke forslaget.

Formanden:

Tak til fru Anne Bastrup. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Noget af det, som vi synes er afgørende i et demokrati, er, at man som borger ved, hvor det er, man skal henvende sig, hvis man ønsker at få ændret nogle ting.

Men sådan som der lægges op til at finansieringen fremover skal være med hensyn til regionerne, bliver det fuldstændig uigennemskueligt for borgerne, hvor de skal henvende sig. Hvis man mener, der bliver brugt for få penge på et sygehus, at der skulle være en bedre behandling, at der f.eks. skulle tilbydes fødselsforberedelse, at man skulle være sikret en jordemoder under fødslen, at der skulle være bedre rengøring, eller hvad det nu kan være, man er utilfreds med på sygehuset, hvor er det så, man skal henvende sig fremover? Skal man gå til sin egen region og sige, at de skal sætte flere penge af? Hvis de så siger, at de også har foreslået det, men at kommunerne ikke vil være med, er det så ens egen kommunalbestyrelse, man skal gå til? Hvis de nu siger, at de støttede regionens forslag, men at de andre kommuner ikke ville være med, er det så de andre kommuner, man skal klage til? Der har man jo ikke stemmeret,

der kan man jo ikke skifte kommunalbestyrelsen ud.

Det kan også være, de siger: Vi ville sådan set også gerne forhøje bidraget, men staten nægtede og truede med, at den ville tage pengene, hvis vi forhøjede bidraget. Er det så Folketinget, man skal klage til? Eller regeringen?

Det bliver meget uigennemskueligt for borgerne, hvem det egentlig er, der har ansvaret, hvis man mener, at der skal bruges nogle flere ressourcer, eller at tingene skal gøres anderledes, og at det kræver, at finansieringen sammen sættes på en anden måde, end den er. Det er meget svært at se, hvor det egentlig er, man så skal klage henne, og hvad det er for nogle politikere, man skal skifte ud. Det er en meget væsentlig grund til, at vi synes, at den finansiering, der lægges op til, er helt forfærdelig.

En anden grund er, at det hele fremover bliver gennemsyret af, at alt skal måles og vejes, og at der skal sendes regninger frem og tilbage, som om offentlig omsorg, det at tage sig af syge eller af folk, der har brug for hjælp, skulle køre, som om det var en fabrik.

Vi mener altså, at det ikke er alting, der skal styres, som om det var en fabrik. Vi mener, det er vigtigt, at der er noget omsorg, nogle ting, som ikke kan måles og vejes. Vi er utrolig bange for, at det kommer til at gå galt, at der bliver ringere vilkår med den måde, man gør det på.

Som det er fremgået af debatten, har vi fået et bilag. Det er en af de få ting, vi har fået under hele den her debat om kommunalreformen, hvor vi sort på hvidt kan se, hvad konsekvenserne bliver i de enkelte kommuner. Så kommer der stadig væk udligningsreformen, som vi ikke aner hvordan ser ud, som vi ikke kan få før efter kommunevalget, fordi man ikke tør lade folk gå til valg ude i kommunerne på den økonomi, der kommer til at være.

Men som vi kan se det her, bliver der utrolig stor forskel på, hvor meget der skal betales i brugerbetaling fra kommunerne, alt efter om det er Gentofte Kommune, Ishøj Kommune eller Københavns Kommune. F.eks. skal Københavns Kommune betale 1,1 pct. af sit beskatningsgrundlag i brugerbetaling, mens Gentofte kun skal betale knap det halve, 0,6 pct., i brugerbetaling.

Der er undersøgelser, der viser, at der er en tydelig sammenhæng imellem, at når der er mange borgere med sociale problemer, så er der også mange flere borgere, der har brug for sundhedsvæsenet, og som skal indlægges. Derfor